vergadering **C53**
zittingsjaar 2022-2023

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn

van 9 november 2022

Vlaams Parlement

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding, over het jaarverslag 2021 van de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad
– 3616 (2021-2022) 3

VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding, over het jaarverslag 2021 van de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad
– 3616 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik ben blij dat ik mijn vraag eindelijk kan stellen: ik heb de vraag ingediend in juli. Niettemin is deze vraag nog altijd en jammer genoeg zeer actueel. Het verbaast mij eerlijk gezegd ook een beetje dat ik de enige ben die hierover een vraag heeft ingediend, gezien de ernst van de situatie. Het betreft een vraag naar aanleiding van het jaarverslag 2021 van de vice-gouverneur.

Zoals u weet, rapporteert de vice-gouverneur jaarlijks in een verslag over de aanwervingen bij de gemeenten en de OCMW's, of hun aanwervingen al dan niet in overeenstemming zijn met de Bestuurstaalwet.

Ik start met een citaat van de vice-gouverneur over het meest recente jaarverslag: "Globaal kan besloten worden dat de situatie met betrekking tot de naleving van de bestuurstaalwetgeving in de Brusselse lokale besturen zeer problematisch blijft, zoals geïllustreerd door het hoge percentage van de aanwervingen en benoemingen waarbij de wettelijke vereisten niet worden gerespecteerd."

Minister, collega's, zoals u waarschijnlijk wel weet, kunnen aanwervingen door de Brusselse gemeenten en OCMW's die in strijd zijn met de taalwet, worden geschorst door de vice-gouverneur, zij het tijdelijk. Finaal is het aan de Brusselse Hoofdstedelijke Regering of het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) om over te gaan tot vernietiging. Dat gebeurt helaas nooit.

De cijfers van 2021 wijzen wederom op een totaal gebrek aan respect voor de taalwetgeving in de Brusselse overheden. Het aantal onwettige aanwervingen bereikt een triestig hoogtepunt.

Ik wil graag een aantal conclusies uit het rapport toelichten. Ten eerste, in totaal werden 2100 van de voorgelegde beslissingen geschorst omdat zij strijdig waren met de bestuurstaalwetgeving. Dat is bijna 60 procent van het totale aantal dossiers. Dit is procentueel gezien een duidelijke stijging ten opzichte van 2020, toen het nog 56,1 procent was. In de gemeenten voldeed slechts 14,1 procent van de contractuele aanwervingen aan de bestuurstaalwet, terwijl 66,2 procent van de dossiers geschorst werden en er in 19,7 procent van de gevallen getolereerd werd wegens de korte looptijd van het contract. De OCMW's deden het nóg slechter, want daar voldeed slechts 6,2 procent van de contractuele aanwervingen aan de bestuurstaalwet, terwijl 64,8 procent van de dossiers geschorst werden en er in 29 procent van de gevallen getolereerd werd wegens de korte looptijd van het contract.

Net zoals de voorbije jaren werd geen enkele door de vice-gouverneur geschorste beslissing ingetrokken door de Brusselse gemeenten of OCMW's, noch vernietigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering of het Verenigd College van de GGC. Op die manier wordt de wetgeving niet gehandhaafd en krijgen de verschillende gemeenten een vrijbrief om niets te doen.

Tot slot rapporteerde de vice-gouverneur dat het voor de Brusselse lokale besturen een uitdaging blijft om de consequente voorlegging van alle relevante

personeelsbeslissingen te verkrijgen, hoewel dit eigenlijk een wettelijke verplichting is. Heel wat lokale administraties weigeren, ondanks herhaald aandringen, om de vice-gouverneur op de hoogte te houden van de toestand van de aanwervingen.

Minister, in uw beleidsnota benadrukt u de positie van het Nederlands in Brussel. U zegt die te willen versterken met een sterk en positief taalpromotiebeleid en door het actief opvolgen van de correcte naleving van de taalwetgeving. Hierbij verwijst u naar de Brusselse overheden, die ertoe moeten worden aangezet om de wettelijke verplichtingen na te leven.

U engageert zich ertoe om zelf een signaalfunctie op te nemen in de richting van de Brusselse overheden die in gebreke zouden blijven en met hen in overleg te gaan om een betere Nederlandstalige dienstverlening te realiseren.

Ten eerste, hoe evalueert u zelf het jaarverslag van de vice-gouverneur? Hoe evalueert u zelf de cijfers?

Ten tweede, hebt u uw raadgevende stem in het Verenigd College van de GGC aangewend om dit jaarverslag van de vice-gouverneur te bespreken op een vergadering van het Verenigd College?

Ten slotte, welke maatregelen zult u via het instrumentarium van het Vlaamse Brusselbeleid nemen om de Nederlandstalige dienstverlening in de Brusselse gemeenten, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie duurzaam te verbeteren?

Ik dank u alvast voor uw antwoorden.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Mevrouw Tavernier, ik dank u voor uw vragen. Ik ben het met u eens dat het jaarverslag de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, het Verenigd College van de GGC en de lokale besturen in Brussel opnieuw een spiegel voorhoudt. Opnieuw, want het is de zoveelste keer. De vice-gouverneur wijst er terecht op dat er op het vlak van tweetaligheid nog grote uitdagingen zijn voor de gewestelijke en lokale besturen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Laat me misschien starten met een positief element uit het jaarverslag van de vice-gouverneur. Ik ben een eeuwige optimist, dus ik zal daarmee beginnen.

Uit het jaarverslag blijkt een duidelijke stijging van het aantal aan de vice-gouverneur voorgelegde personeelsbeslissingen van de lokale besturen evenals een verbeterde informatiedoorstroming met betrekking tot de pariteit op leidinggevend niveau. De vice-gouverneur verwijst in dit verband overigens naar de omzendbrief die de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) op vraag van mijn federale collega Annelies Verlinden op 16 juni 2021 naar alle Brusselse lokale besturen heeft verstuurd om hen te herinneren aan hun wettelijke verplichting om al hun relevante personeelsbeslissingen voor te leggen aan de vice-gouverneur en hem een overzicht te geven van de invulling van het personeelskader op leidinggevend niveau. De stijging van het aantal voorgelegde personeelsbeslissingen en de verbeterde informatiedoorstroming met betrekking tot de leidinggevende functies is onmiskenbaar een bemoedigende evolutie die zich in de komende jaren met de ondersteuning van de hogere voogdijoverheden verder dient door te zetten.

Tot daar het positieve nieuws. Daarnaast is er evenwel vooral opnieuw veel slecht nieuws.

Uit het jaarverslag blijkt bijvoorbeeld dat nog steeds niet alle Brusselse lokale besturen consequent hun personeelsbeslissingen aan de vice-gouverneur voorleggen,

hoewel dit een wettelijke verplichting is. Zo zou het OCMW van Sint-Lambrechts-Woluwe, ondanks herhaaldelijk aandringen, manifest blijven weigeren om zijn wettelijke verplichtingen ter zake na te komen. Dat is natuurlijk volstrekt onaanvaardbaar. Ik weet dat dit ook in de gemeenteraad van Sint-Lambrechts-Woluwe al een jarenlang strijdpunt is van bijvoorbeeld onze lokale collega Georges De Smul, maar ook van vele anderen. Dit is werkelijk onaanvaardbaar. Op die manier kun je natuurlijk geen goed beleid voeren inzake meertaligheid en tweetaligheid in de hoofdstad.

Daarnaast bevat het jaarverslag de pijnlijke vaststelling dat van de 3515 voorgelegde beslissingen er in totaal 2100 werden geschorst omdat zij strijdig waren met de bestuurstaalwetgeving. Dat is 59,7 procent van het totale aantal dossiers en een duidelijke stijging ten opzichte van 2020, toen het 56,1 procent was. Specifiek wat de gemeenten betreft, werden er van de 1374 voorgelegde beslissingen in totaal 768 geschorst. Dat is nog steeds 55,9 procent van het aantal dossiers en slechts een zeer lichte daling ten opzichte van 2020, toen het 56,8 procent was. Specifiek wat de OCMW's betreft, werden er van de 2141 voorgelegde beslissingen in totaal 1332 geschorst. Dat is 62,2 procent van het aantal dossiers en een forste stijging ten opzichte van 2020, toen het 55,6 procent was.

Samen met het toenemende aantal klachten wijzen deze cijfers erop dat de wet en de rechten van Nederlandstaligen nog steeds op grote schaal geschonden worden, zowel in de lokale besturen als in de gewestelijke diensten.

Ik kom bij uw tweede vraag. De eerste verantwoordelijkheid om de rechten van alle burgers te doen respecteren, ligt bij de Brusselse overheden, namelijk de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en het Verenigd College van de GGC. Zoals u aangeeft, valt het in dat opzicht inderdaad op dat de vice-gouverneur geen enkele beslissing bekend is tot vernietiging van de 2100 beslissingen die door hem werden geschorst.

Onder meer om die reden heb ik bij het verschijnen van het jaarverslag in het kader van mijn signaalfunctie naar de Brusselse besturen onmiddellijk de bevoegde leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en het Verenigd College – de collega's Van den Brandt, Maron en Clerfayt – aangeschreven en er bij hen op aangedrongen om in deze problematiek op te treden. Ik heb ook een afschrift van deze brieven bezorgd aan minister-president Vervoort. De ondersteuning van de hogere voogdijoverheden is immers essentieel om ieders rechten in Brussel te waarborgen.

De lokale besturen doen wel degelijk grote inspanningen. Op een aantal plaatsen is er misschien sprake van kwade trouw, maar de meesten doen grote inspanningen, zowel in de gemeenten als in de OCMW's. Maar zij hebben ook de ondersteuning van de voogdijoverheden nodig om dat op een efficiënte manier te doen. Die stok achter de deur van de vernietiging is natuurlijk een belangrijk instrument van die Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

Ik heb van die gelegenheid trouwens ook gebruikgemaakt om opnieuw de hand te reiken aan de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, het Verenigd College en de andere Brusselse overheden om samen met de Vlaamse Regering te werken aan een coherente en globale aanpak over de verschillende beleidsniveaus heen om de tweetaligheid in Brussel te versterken. Zoals ik al aangaf, is ook de federale collega minister Verlinden actief bezig om dit te ondersteunen.

Dat brengt mij tot slot bij uw laatste vraag over wat Vlaanderen zelf doet.

Ik heb in deze commissie al verscheidene keren verwezen naar de campagne van het Steunpunt Taalwetwijzer, met in het voorjaar nog het vormingsmoment 'Taalwetwijs in Brussel'. In zijn jaarverslag erkent de vice-gouverneur overigens

de inspanningen van het steunpunt en de Vlaamse overheid om de burgers meer vertrouwd te maken met de bestuurstaalwetgeving en de bestaande klachtenmechanismen.

Daarnaast zijn er de inspanningen die het Huis van het Nederlands Brussel levert in opdracht van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) om een specifiek taalbeleid voor de Brusselse gemeentediensten aan te bieden.

Om de stap naar een samenwerking met lokale besturen te vergemakkelijken en om hen een meer divers aanbod te bieden, ontwikkelt het Huis van het Nederlands Brussel een strategie op drie sporen: ten eerste, een instapaanbod met een beperkt aantal acties en met de nadruk op het sensibiliseren van de medewerkers; ten tweede, een aanbod met focus op taalverwerving en geïntegreerd leren als uitgangspunt; en ten slotte, een taalbeleidstraject met taalanalyse, taalacties en verankering.

Ik verwijs daarbij ook naar mijn antwoord op eerdere schriftelijke vragen nummer 165 van 4 mei 2021 en nummer 186 van 23 september 2022, ook over wat er gebeurt ter ondersteuning van die negentien gemeenten.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Ik ben blij dat ook u opnieuw deze hoge cijfers betreurt. Het is inderdaad zo dat nooit eerder zoveel beslissingen werden onderworpen aan het taaltoezicht van de vicegouverneur. Het is het hoogste cijfer in de laatste 25 jaar. Dat wijst inderdaad op een betere doorstroming. Maar het kan natuurlijk nog beter, zoals u zelf ook erkent.

Maar er werden natuurlijk ook nog nooit zoveel beslissingen geschorst. Ik heb het daarnet al gezegd en u hebt het ook al herhaald, minister, maar ik herhaal het graag nog eens, omdat het zo belangrijk is: 60 procent van de aan de vicegouverneur voorgelegde beslissingen werd geschorst. Dat is toch een serieus aantal, een nieuw triestig record.

De situatie verslechtert jaar na jaar en het aantal inbreuken blijft maar toenemen. Wie zou denken dat de Brusselse gemeenten, de OCMW's en de GGC gevolg zouden geven aan die schorsingen van de vicegouverneur, komt bedrogen uit. Want opnieuw werd er geen enkele geschorste beslissing door de vice-gouverneur ingetrokken, noch vernietigd. In de praktijk is er dus eigenlijk helemaal niets veranderd.

De Vlaamse Regering daarentegen maakt van het versterken van het Nederlands in Brussel wél een speerpunt. Vanuit de N-VA-fractie kunnen we dat alleen maar toejuichen. Vlaanderen heeft met het Vlaams onderwijs, de taalcursussen Nederlands tweede taal (NT2) voor nieuwkomers, het Steunpunt Taalwetwijzer en het Huis van het Nederlands belangrijke hefbomen in handen om iets aan die situatie te doen en het gebruikt die hefbomen ook. Dat kunnen we alleen maar toejuichen.

Maar het engagement van alle betrokken overheden is noodzakelijk om deze ernstige situatie nu eindelijk eens te gronde aan te pakken. En dat is exact waar het schoentje wringt.

Vlaanderen doet heel wat. Zo heeft het Huis van het Nederlands een sterk aanbod voor de Brusselse gemeenten om de kennis van het Nederlands bij hun personeel te verbeteren. U wijst op een soort van goodwill bij sommige gemeenten. Maar onlangs kreeg ik een antwoord op een schriftelijke vraag die ik had ingediend. Dat antwoord toont aan dat dat toch niet zo positief is. Want het Huis van het

Nederlands heeft een aanbod om het gemeentepersoneel beter Nederlands te leren. Maar als ik kijk naar die cijfers, hebben gemeenten die in het verleden interesse toonden, zoals Elsene, Vorst, Oudergem en Sint-Gillis, nu geen interesse meer getoond. Het Huis van het Nederlands heeft dat aanbod recent nog vernieuwd en uitgebreid om nog meer Brusselse gemeenten te overtuigen om een samenwerking op te zetten. Maar ook dat heeft, met uitzondering van een verkennend gesprek met de gemeente Schaarbeek en concrete interesse van de gemeente Ganshoren, nog niet geresulteerd in nieuwe samenwerkingen. En hetzelfde geldt voor de OCMW's, waar traditioneel het hoogst aantal inbreuken op de taalwetgeving wordt vastgesteld. Behalve enkele verkennende gesprekken zijn er, met uitzondering van het OCMW van Sint-Gillis, nog geen specifieke samenwerkingen lopende of gepland.

Ik kan dus niet anders dan te besluiten dat de overgrote meerderheid van de Brusselse besturen bewust de taalwetgeving naast zich neerlegt en ten tweede weigert om bijkomende inspanningen te leveren. En dat getuigt mijns inziens van pure onwil om de eigen Nederlandstalige inwoners van een correcte en respectvolle dienstverlening te voorzien.

Minister, ik weet heel goed dat u niet de eindverantwoordelijke bent in dit hele verhaal, wanneer het aankomt op de naleving van de bestuurstaalwetgeving. Maar dat neemt natuurlijk niet weg dat u als minister voor Brussel ook een belangrijke brug- en signaalfunctie hebt ten aanzien van die Brusselse besturen, zowel informeel als formeel. U hebt die raadgevende stem in de GGC. Ik ben heel blij dat u meteen na de publicatie van het jaarverslag een brief hebt gestuurd naar ministers Maron, Van den Brandt en Clerfayt. Hebt u daarop al een reactie ontvangen? Ik hoor graag uw feedback.

Het is ook belangrijk dat u wordt uitgenodigd op die GGC-colleges. Als ik me niet vergis, hebt u het in het verleden al betreurd dat u daar niet op werd uitgenodigd, terwijl dat eigenlijk wel wettelijk verplicht is. U hebt in dat verband in februari 2021 een brief verstuurd, als ik me niet vergis, maar daar destijds geen antwoord op ontvangen. Is de situatie intussen veranderd? Hebt u daar intussen wel een antwoord op gekregen? Is de situatie gewijzigd? Ook daarop krijg ik graag een antwoord.

Minister, ik kan u alleen maar vragen om niet op te geven en de collega's van de GGC te blijven aanschrijven en hen te vragen om in overleg te gaan. Ik hoop dat de collega's hier aanwezig van de partijen die een minister in het GGC-college hebben – ik heb het dan over meneer Bex, die jammer genoeg even niet in de zaal is, en mevrouw Ampe – hun collega's aansporen om die brug te slaan met ons en om in overleg te gaan om die schrijnende situatie toch aan te pakken.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Dank u wel, voorzitter. Mevrouw Tavernier, dank u wel voor de meer dan terechte vraag. Wanneer je het rapport doorneemt, kun je vaststellen dat we de vaststellingen en conclusies van verleden jaar letterlijk kunnen kopiëren. Want er is niets ten goede veranderd. De situatie wordt inderdaad jaar na jaar erger. Dat mogen we volledig op conto van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering schrijven, die hier niets aan wilt doen. De Vlaamse partijen uit die regering zijn mee schuldig, omdat ze hier geen breekpunt van maken.

Ik stel vast dat de toestand duidelijk verergert bij de Brusselse politie. Ik citeer uit het verslag: "De korpschef" – van de zone Brussel-West – "erkende het probleem en gaf aan dat het gebrek aan tweetaligheid onder de politie-inspecteurs in de Brusselse politiezones sterk toegenomen is, en dit ondanks initiatieven die door de zone worden genomen inzake taallessen en voorbereidingscursussen voor het Selor-taalexamen." Dat is toch zorgwekkend.

Ik geef nog een voorbeeldje. In Oudergem weigerden twee inspecteurs een Vlaming uit Beersel – ik neem aan dat het niet uw collega Weyts was – in het Nederlands te woord te staan bij een verkeersovertreding. En de korpschef antwoordde niet op het schrijven van de vice-gouverneur. Maar ook het parkeerbedrijf parking.brussels, toch van de overheid, weigerde systematisch te antwoorden op de klachten van de vice-gouverneur. Ik heb het dan zelf maar eens geprobeerd, afgelopen maandag. Er was een wachtrij van 45 minuten. Daarna kreeg ik iemand aan de lijn die niet kon antwoorden op mijn vraag. Ze verwees mij door naar een collega, maar die was bezig en zou mij dezelfde dag nog een antwoord via mail bezorgen. Ondertussen heb ik niets gezien. Van dienstverlening gesproken.

Minister, dit kan toch echt niet zo blijven duren. Heeft Vlaanderen dan geen financiële dekkingsmiddelen die we kunnen inzetten tegen de Brusselse Hoofdstedelijke Regering? Zult u daarvan gebruikmaken?

Ik zou ook graag een kopie krijgen van uw schrijven aan de Brusselse ministers. Ik neem aan dat ze geen antwoord hebben gestuurd, anders had u daar wel melding van gemaakt, of u moet me tegenspreken. Ik dank u.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (cd&v): Het is een heel interessante vraag van de collega. Ik volg de commissie Brussel niet zo intens als jullie, maar als ik dit verhaal hier hoor, dan kan ik daar ook niet echt blij mee zijn. Als ik uw antwoord beluister, minister, dan doet u toch alle mogelijke inspanningen om de Brusselse Regering te overtuigen, en ook om zelf aan de tweetaligheid te werken vanuit de bevoegdheden die wij hebben. Tweetaligheid van de hoofdstad is natuurlijk essentieel. Vlaanderen wil Brussel niet laten vallen, en ik denk dat dat in dit parlement ook gedragen is. Maar daar mag iets tegenover staan. Ik moet zeggen dat ik het ook betreur dat de Brusselse Regering daar zo weinig inspanningen rond doet.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel. Ik geef enkele elementen van mijn verdere antwoord.

Ten eerste, wat het Huis van het Nederlands betreft, collega Tavernier: het klopt dat nog heel wat gemeenten daar kunnen aankloppen en dat er heel wat inspanningen gebeuren om hen mee te trekken. Een aantal gemeenten hebben die stap nog niet gezet. Ik wens eigenlijk dat op termijn alle negentien gemeenten en hun diensten dat traject kunnen lopen, en dat zij dat ook doen. Ik stel wel vast – dat is weer de eeuwige optimist in mij – dat een aantal gemeenten wél het nodige hebben gedaan. U hebt zelf al aan een aantal voorbeelden gerefereerd. Ik geef er ook enkele, om toch even te preciseren waarover we wel al tevreden kunnen zijn.

Het is zo dat de samenwerking met de gemeenten Anderlecht en St-Pieters-Woluwe echt succesvol was. Er werd gewerkt rond taalverwerving en geïntegreerd leren via de nieuwe CVO-cursussen (centrum voor volwassenenonderwijs) op maat van de gemeenten. Met dat aanbod bereikt het Huis 31 medewerkers van de Anderlechtse gemeenschapswachten, 21 medewerkers van de Anderlechtse dienst Bevolking en 10 gemeenschapswachten en 11 leden van het schoolteam in St-Pieters-Woluwe. De gemeente Anderlecht zet de lessen van vorig schooljaar ook voort, zowel voor de dienst Gemeenschapswachten als voor de dienst Bevolking. Het is ook belangrijk om daarbij te vermelden dat de loketbedienden van de gemeente Anderlecht al een basisniveau Nederlands hebben. De lessen van vorig jaar waren op niveau B1 en B2, geen beginners dus. Na de lessen hebben vier medewerkers van de dienst Bevolking zich ingeschreven voor een Selorexamen, en drie daarvan zijn ook geslaagd.

U ziet: dat zijn concrete stappen vooruit, met medewerkers die echt in contact staan met de bevolking en die ook kunnen bijleren. Dat maakt concreet een verschil voor de mensen die in die betreffende gemeenten wonen of er werken, of contacten hebben met die gemeenten. Dit is dus wel degelijk belangrijk en hoopgevend en misschien ook inspirerend voor andere gemeenten.

Naast de samenwerking met de gemeente Anderlecht zet het Huis in 2022 ook verdere projecten op met een aantal regionale maatschappijen en organisaties. Lokaal was er de dienst Preventie van de gemeente St-Pieters-Woluwe, maar er was bijvoorbeeld ook de samenwerking met Leefmilieu Brussel, en met de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij. Ook daar werden stappen vooruit gezet.

Ook belangrijk: op 22 juni 2022, tijdens een overleg met alle hr-verantwoordelijken van de Brusselse gemeenten, werd een presentatie gegeven van de activiteiten in de gemeenten van de voorbije tien jaar. Er werd ook gevraagd naar de actuele noden. De gemeente Ganshoren is daar na de infosessie ook op ingegaan. Op dit moment worden voor het personeel de concrete afspraken gemaakt met CVO Lethas in Ganshoren. Dit zijn, met andere woorden, zeer hoopgevende pistes.

Er zijn ook verkennende gesprekken geweest met de OCMW's van Sint-Agatha-Berchem, de stad Brussel, Vorst, Jette en Sint-Gillis. We hopen dat daar ook nog verdere stappen vooruit gezet kunnen worden. Zoals gezegd zouden op termijn eigenlijk alle negentien gemeenten en hun diensten hierbij moeten kunnen aansluiten.

Ten tweede: u peilt opnieuw naar mijn betrokkenheid bij de GGC, als waarnemer. Ik heb daarover al regelmatig teruggekoppeld naar deze commissie, ook op vragen van collega Vanlouwe. Ik heb de vraag gesteld, ik heb het voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Ik heb ook aan de minister-president gevraagd om het te behartigen bij zijn collega Rudi Vervoort. Ik heb daarover geen verdere informatie. Misschien is het zinvol, als u daar verdere informatie over wilt hebben, om u daarover te bevragen bij de minister-president.

Tot slot – en het is goed dat de collega's van de oppositie opnieuw binnenkomen – : ik heb inderdaad brieven gericht aan de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en aan de GGC, om hun aandacht te vragen voor het rapport van de vice-gouverneur. Ik kan u meegeven dat ik daar geen antwoord op heb gekregen. Nu, los van de vraag of men antwoordt op die brief of niet, dat is voor mij niet bepalend. De vraag is vooral wat men concreet doet om Brusselse gemeenten en OCMW-besturen extra te ondersteunen om de tweetaligheid van hun ambtenaren te kunnen realiseren, en om desgevallend het instrument van de vernietiging te gebruiken.

Mijn focus is niet op dat negatieve gericht, niet op die vernietigingsmogelijkheid. Dat is een stok achter de deur die je liever niet gebruikt. Ik denk dat je die in gevallen van kwade trouw wel moet gebruiken. Ik verwijs ter zake naar wat ik zei over de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe, waar het duidelijk een probleem is van kwade trouw om doelbewust de wetgeving niet na te leven. Maar dat is de uitzondering, denk ik.

Wat men natuurlijk moet doen, is een positief beleid voeren, waarbij de kracht en het belang van het Nederlands in alle diensten, ook van de lokale besturen, centraal wordt gesteld en prioritair wordt gesteld. Los van de vraag of men mij antwoordt, verwacht ik dus vooral op dat vlak resultaten. Ik geef toe dat ik wel een beetje verrast ben dat de collega's die in de Brusselse Regering zetelen op zo'n vragen niet tussenkomen. Voor mij is dat een van de essentiële redenen waarom de Vlaamse Gemeenschap actief is in Brussel en waarom wij ook hier een commissie Brussel hebben, namelijk om erop toe te zien dat het Nederlands

voldoende ruimte en plaats krijgt in de hoofdstad, ook vanuit de hoofdstedelijke rol en de verplichte tweetaligheid, die voor ons, voor de Vlaamse Gemeenschap, een topprioriteit is.

Ik kom daar straks ook op terug bij de voorstelling van de beleids- en begrotingstoelichting. Een van onze vier strategische doelstellingen als Vlaamse Gemeenschap in Brussel is de plaats van het Nederlands. Wat dat rapport van de vicegouverneur betreft: men doet soms wat meewarig over dat soort functies. Men zegt dan dat het een typisch Belgische situatie is. Ik erken de ironie van zijn titel, maar zijn rapport blijft uitzonderlijk belangrijk. Het houdt een spiegel voor en moet de Brusselse besturen motiveren om hierin sterker op te treden.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Dank u wel, minister. Er zijn inderdaad goede voorbeelden: Anderlecht, Sint-Pieters-Woluwe. Hopelijk leren andere gemeenten daar iets uit en kijken ze naar hen. We moeten inderdaad streven naar het engagement van alle gemeenten van de negentien. Het Huis van het Nederlands doet een mooi aanbod. Ik hoop echt dat ze hierop intekenen.

Met betrekking tot de brief die u gestuurd hebt naar uw collega's Maron, Van den Brandt en Clerfayt verwondert het mij eigenlijk niet dat daar geen antwoord op gekomen is. Dat getuigt van een gebrek aan respect. Ik vind het ook heel jammer, en het verbaast me eigenlijk ook, dat de collega's van de oppositie die hier aanwezig zijn daar niet op tussenkomen, op zoiets belangrijks. Ik hoop wel dat zij hun collega's van het College van de GGC erop aanspreken om u op z'n minst van een antwoord te voorzien. Dat is het minste dat gedaan kan worden. Maar dat is inderdaad niet genoeg. Men zou moeten overgaan tot vernietiging van onwettige aanwervingen. Dat zou pas een echt signaal zijn dat het menens is met het respect voor de Vlaamse Brusselaar, voor de Nederlandstalige Brusselaars.

Mijn partij zal alvast deze discriminatie nooit aanvaarden. Wij zullen dit blijven aankaarten. Ik hoop, minister, dat u dit ook zult blijven doen. Ik vrees dat, als het van ons niet komt, het van niemand zal komen. Dank u wel.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.